

gerne, da jeg ikke agter at tage Ordet med Hensyn til de senere Lovforslag, med den Frihed, Formanden jo har givet os, nævne en Ting med Hensyn til Civilprocessen. Det er en Institution, som man har i England, hvorved man sparer baade Sagførere og Dommere for Retsmøder i en Række Sager, alle de, hvor Paastanden ikke bestrides. Klageren udtager sin Stævning, der indeholder den fuldstændige Paastand og en Opfordring til den indklagede om f. Eks. inden 8 Dage at melde sig med sit Forsvarsskrift eller Udtalelse om at ville give Møde under Sagen. Naar de 8 Dage ere gaaede, møde Klagerne paa Rettens Kontor og spørger, hvorvidt der er kommet noget fra den indstævnte. Er det saa ikke Tilfældet, bliver Stævningen forsynet med et Stempel og en Underskrift, og dette Stempel og denne Underskrift, det er Dommen. Sagen falder aldeles ikke i Retten, Dommen bliver afsagt paa Rettens Justitskontor. Det, som finder Sted i England, nemlig at en eneste civil Dømmer er i Stand til at besøge hele den borgedlige Retspleje i en By af Birminghams eller Manchester's Størrelse, Byer, som ere større end Kjøbenhavn, kunde kun tænkes ved saadanne Lettelser — og for Resten adskillige andre — som den, jeg her har nævnt. Jeg ved ikke, om Forholdene endogsaa her i Kjøbenhavn ville være store nok til, at man behandlede det, som man kalder for Udeblivelsessager, paa den af mig angivne Maade, men jeg henstiller Tanken til Overvejelse for det kommende Udvalg. Og saa henstiller jeg en anden Tanke, som nødig skulde gemmes, saaledes som den er det, mellem den store Masse af Tryksider, hvor den findes mellem Motiverne til en eller anden Paragraf, jeg husker ikke længere hvilken, i Lovforslaget om den borgerlige Retspleje. Det er denne, at der paa Rettens første Tægtedag burde kunne gives Dom for den ubestridte Del af en Paastand. Naar Forholdet, saaledes som det hyppigt er Tilfældet i danske Rets-sager, er dette, at en Rets-sag drejer sig om, lad os sige 10,000 Kr., og der saa ikke er den mindste Tvist Parterne imellem om selve de 10,000 Kr., men der f. Eks. er Tvivl om, hvorvidt den indklagede er pligtig at betale Renter af Beløbet, eller der er brugt en Sagførerbistand, som den indklagede siger, at han ikke vil betale, eller en anden saadan ganske ubetydelig Dissens, burde Forholdet være dette, at der blev givet Dom straks for de 10,000 Kr., og hvis de saa havde Lyst til det, kunde de procedere om Resten. Jeg tror, at Følgen

af en saadan Bestemmelse vil blive, at der overhovedet slet ikke vil blive procederet om Resten. Saa snart den indklagede saa, at han ved sine hyppigt ganske temerære Indsigelser mod denne lille Rest ikke opnaaede Fritagelse for at betale de 10,000 Kr. straks, vil der ikke være nogen Vanskelighed for de resterende 50 Kr. Jeg tror, at en Bestemmelse som den, der er antydet, men ikke tiltraadt af Kommissionens Flertal, vil gøre væsentlig Nytte til at indskrænke Antallet af Sager.

Jeg skal hermed slutte mine Bemærkninger, jeg har paa enkelte Punkter tilladt mig at optræde kritisk over for Forslaget, og hvis Tiden havde tilladt det, kunde jeg maaske ogsaa have gjort det paa andre Punkter. Men jeg siger derom det samme som andre ærede Talere og med særlig Styrke det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro), nemlig dette, at vi ville alle sammen vise Resignation. Vi nævne, som det er vor gode Ret og naturlige Pligt her ved 1ste Behandling de Punkter, hvor vi nære nogen Tvivl om Enkeltheder; men samtidig sige vi, at selv om Forholdet skulde være det, at vi maatte sluge Forslagene ganske raat, i den her foreliggende Skikkelse, tog vi dem, vedtog vi dem med Glæde. Ingen i denne Sal vil være med til at berede denne store betydningsfulde Reformlovgivning virkelig Vanskelighed. Ingen af os vil være med til at paadrage det nuværende Folke-ting Ansvaret for, endog blot Skindet deraf at ville standse en saadan Reform. Vi ville alle sammen være med, bør alle sammen være med til at afviske den Skamplet, som Bevarelsen af vort hidtilværende forældede og usømmelige Retssystem er paa det danske Folks Lovbog.

Poul Rasmusen: Naar man fra alle Sider synes at være enige om, at Retsreformen maa gennemføres saa snart som muligt, skyldes det i første Række den Omstændighed, at man har en levende Følelse af, at som Forholdene ere, ere de saa absolut uheldige, at der trænges til en gennemgribende Reform baade af den civile og kriminelle Proces. Jeg skal ikke nægte, at et af de Punkter, som jeg var bange for skulde lægge en Sten paa dette Forslags Vej, var de forøgede Udgifter. Det har trøstet mig noget at høre Forhandlingen og ganske særlig det ærede Medlem for Kalundborgs (Krabbe) Udtalelser om de Punkter, hvor der kunde spares, f. Eks. ved at reducere Antallet af Dommere betydeligt. Naar man faar denne